

Stockholm d. 11 maj 1921

421-3

Kära manna !

Jag har idag kommit till
Stockholm för att ordna de
saker med mitt Konsthistoriska
Institut, för hvilket jag just nu
funnit en lämplig lokal, versta-
ligen mycket liten men tillräcklig
för institutets första år, innan vi
kunna skaffa en mycket större.
Jag ber af Flauman och Abe-
niss att de nu sätta upp förtek-
ning på de aktier och obligatio-
ner som skola ingå i mannas
gåfan på $\frac{1}{2}$ million till mig,

långt mera hvila än hon hittills. fäkt, om hon skall kunna återfå dem
bält. Det hade varit bättre för hennes *Reconvalescence* att icke medföra så
stort arbete till Sotland som dräper daglig omvårdnad redan af själfs-
termaterialet för att icke tala om skulptur-mödan. Hon kan icke
hålla af bryta ut påverjadt, by då torkas det och rostas och allting
går till spillo och måste helt göras om. Därför kan vi icke vara så lidigt
som vi tänkt till Hilderberg utan måste vänta tills Ellen fulländat
sin Uppståndelse och gipsfiguren tagit det omhand i statet af denna må-
nad. Nu har jag demutern att Rolf's ankomst till oss väsentl. förse-
nad därför att den stekars gossen fäkt mytt anfall af sin astma.
Vår ren kan ju icke och förrän Rolf varit på Maremaus.

På Maremaus är nu ganska vackert, sedan vattenledningen satts för-
en rik bevättning. Ellens hvita skulpturer stå märkligt vackert mot den
gröna gränskan. Mamma skulle se dem igen! Jag är verkligen som
konsthistoriker stolt öfver Ellens prestationer.

Koppes mamma har det skönt på Hilderberg. Även om arbetet
vilas en trumla, är Hilderberg oundgängligt för själ och kropp. Han

Katlogg

motvarande Testamentets ord, men
af mannas stora vänlighet och
omtänke lämnat som gifva retan
nu. Glämma aldrig att pepparna
m. m. skulle kunna öfverlämnas
till mig innomgående, därför jag har
nötkild anledning att tacka för
mannas godhet.

Ellen, som jag lämnat
på Murmans, arbetar af alla
krafter på Kristus-skulpturen
(uppståndelsen) för Hamngatan
4. Tyvärr är icke hennes krafter
så stora, att hon icke i sin
arbetstid öfveranstänges sig.
Hon återvinner menbarligen så
våra krafter, men det behöfs

må ha en ertentig hvila
årligen och omvårdning på sin
intressen.

Hoppas och en vänlig
Ukse har det bra. Hon var
en bily patient, då jag besökte
hänne i Sofiahemmet. Nu
blomstrar hon väl upp och
antager en välbehöfvid och
rund petna vid eftermiddags-
kaffet (särskildt god på Hildesborg.)

Spjel på jag erger fred i
Mureman, farhan är en gudom-
ligt, ty jag kallas onpörigt

re föreläsningar, seminar. Emellertid är det orätt att klaga. Allt
 detta betyder ju bara att mitt arbete är igång och det är en livsbete-
 gelse. Det är för människor som förstå den saken så bra som man-
 na. — Det är ett litet luskigt krypin som jag byr till lokal för
 mitt institut i år, en kontorstagenhet på en gård. Det blir smalt, och
 mer än ett litet rum till bibliotek och en liten afdelning till professors
 rum. Men det är nog i början. När skall nu det nya institutet organiseras
 och kataloger laggas upp över böcker, fotografier och ljudbilder samt öfver
 alla konstvetenskapliga böcker i offentliga samlingar i Sverige, hvilka med
 den katalogens hjälp skola kunna revideras till mitt institut när som
 helst. Detta grundläggande arbete blir bestämmande för hela utvecklingen.
 I framtiden måste lokalen vidgas och när vi engång får katalogen öfver Kallang-
 ska samlingarne, måste vi förmodligen bygga ett hus för att få rum.

Kari manna, att blef långt och bewärligt att läm. Jag emellertid
emot sinna en gång minn värma tack för mannas godhet, sår-
skildot för det uttrycke af denamma som jag får genom dagens gapa.
Ellen som jag nys telefonerade med kilsas manna mycket. Både
kärning till främlin lise. Mannas twigge & myn Rönval.

Kau manana kaga enest ota andr. d. 30 juli. 1922

bort. Föredrag i Dittby, ^{på lantbygd} kunnod af
arkitekten som mäter kyrkor (och
oupphörliga Stockholmsverket,
vil för min gamle S. Gorans skall
hvars restaurering alltgjunt på-
går. I september är jag, utom
till Lübeck, kallad att ^{i Tyskland} hålla fö-
drag på annan ett ställe, ^{men jag}
nekar. Orar i slutet på månaden
merst jag tala i Paris. Samma
månad merst jag 2 gånger
vara i Stockholm för möt-
ningar och föreläsningar vid
Högskolan. Ända har jag sagt
nej till så många utom ordina-